

NÓGRÁDI LAPOK ÉS HONTI HIRADÓ

POLITIKAI, TÁRSADALMI S KÖZGAZDÁSZATI HETILAP.

Előfizetési ár:

Egyes évre 6 frt. Fél évre 3 frt. Negyed évre 1 frt 50 kr.

Magyarországon 15 krajczár.

Előfizetési csupán a kiadónál lehet B-Gyarmaton.

Előfizetési pénzek, reklámzárók és hirdetések a kiadónál valóban intenzív.

A lap szellemi részére s a nyilatkozatok vonatkozó minden közlemények a szerkesztőhöz küldendők.

Hirdetési díja: három hasábszorosított 5 kr. — Nagyobb és többeszeri hirdetések jutányosan eszékölhetnek.

Bélyeg minden beíratásnál 30 kr.

NYILATKOZÁSOK: 30 kr.

B-Gyarmat, jun. 26.

A nógrádmegyei nemzeti intézet elhatározta, hogy egyes helyeken népkönyvtárakat fog felállítani. A nemzeti intézetnek azonban nincs annyi vagyona, hogy azt minden községben tehesse; de fellesszük, hogy azon könyvtárakat, melyek egyes községekben fel fognak állítani, azokat segítsék meg. Tanítóinkhoz intézzük jelen sorainkat, akik most a szünidők alatt gondolkodhatnak azon fontos téma felett, hogy miként és milyen módon lehetne a községeket hozzájuttatni ily népkönyvtárakhoz? Egető szükség van erre népünk miveltetésére tekintettel.

Szeretjük elhitetni magunkkal és a világgal, hogy nemzetünk műveltségi foka közel áll Európa más népeinek műveltségéhez. Az önbizalom szép bármely nemzetnél, de a túlságos önhittség kárára válik akár egyéneknek, akár a nemzetnek, mert ezáltal nagyitva látjuk jó tulajdonságainkat, míg a legnagyobb fogyatkozások is ismeretlenek maradnak előttük miatta.

El kell ismernünk, hogy a mi népünk szép haladását tanúsított csak a közelmúltban is a műveltség dolgában; pirulva kell azonban bevallanunk, hogy távolról sem vagyunk képesek a nyugati népek műveltségét meg is közelíteni.

Téved az, a ki nemzetünk műveltségi állapotát egyes kiváló képességű jeleseinkei tehetése után mérlegeli. Ha vannak is némely kitűnőségeink, a kik nemzetünknek dicsőséget szereztek és szereznek, a kiketőlünk iriggyel a világ; abból nem következik, hogy az egész nemzet oly művelt volna, mint a miénkének lennie kellene.

Ha felhangzik népünk műveletlensége miatt a méltó panasz, az intézők rögtön előállnak azon melegséggel, miszerint a műveltség terjesztésére ők többet nem tehetnek a nemzet szegény volta miatt. Kétségtelen dolog, hogy olyan nyomasztó viszonyok között élő nemzet, mint a miénk, nem tehet meg mindent arra nézve, hogy a nép kellően művelődjék. De az is áll, hogy népünk éppen azért szegény, mert műveletlen, tudatlan. Óriási hibát követnek el az intéző körök akkor, midőn bőkezűen szórják el a néptől behajtott milliókat kevésbé hasznos, vagy nélkülözhető cselekedetekre; de a tanügyi dolgoknál szűkmárkúan járnak el.

Azt a mulasztást, a mi a nép oktatásánál elkövetve lett, némileg jó olvasmányoknak a nép kezébe való juttatása által pótolhatjuk. A kinek csak kevés pedagógiai ismerete van is, elfogja ismeri, miszerint a népet hasznos olvasmányok által oly mértékben művelhetjük, hogy azt más módon és eszközökkel elérni nem vagyunk képesek.

A jó olvasmányok terjesztése által a mily hasznos eredményt érhetünk el, sokkal több kürt csinálnak a nagy számmal forgalomban lévő ponyvai termékek. Ezek a fűzfapótlak által ösztönözött ostobaságok nem kicsinyelhető akadályai a nép műveltségben való előmenetelének. A ponyvákön árutatni szokott fűzfák meg a szerzők és kiadókval valósgos kincses bányái, addig a nép között terjesztik a babonát, tudatlanságot. Elszomorodik a jobb érzésű ember lelke, ha tapasztalja, hogy a nép ma is képtelenségeket hisz. Ma a babona hívése csaknem oly mértékben megvan, mint azelőtt pár száz évvel. Mily érzést kelthet egy tudatlan fiatal emberben egy história olvasása, mely a fiataltért hitóra juttatott gonosztevért marlírri avatja?

Ha a nép érdeke forog szóban, kihez fordulhatnánk annak előmozdításáért? Bizonyosan a tanítókhöz első sorban! Azokhoz a tanítókhöz, kiket a társadalom oly kevésbé jutalmaz nehéz és magasztos fáradozásaiért. Hozzájuk szólunk most is, midőn kérjük a nemzet nevé-

ben, alakítsanak olvasó egyleteket, népkönyvtárakat!

Nem könnyű a feladat, melynek teljesítésére ezuttal felhívjuk tanítóinkat, de szeretjük remélni, hogy ügybuzgóságuk legyőzi a közönyt, melylyel mindannyiszor meg kell küzdeniük, valahányszor a népet tesznek valami jól. Mintha hallanók egyesek tagadó szavait, hallanók a teljesíthetlenség mellett való érveléseket. Nézzék csak tanító urak, mennyi pénz! dőz a nép a ponyvai dolgokra, csak ennek felét nyerték meg a néptől a népnek, lesz könyvtár, lesz kinek olvasni, mely fáradságokért hálával adozik a jövő nemzedék.

Palásthy Pál püspök bérmautja.

A keresztény hitélet szentpontjából ép úgy, mint társadalmi életünk vallás-erkölcsi impulzusait illetőleg maradandó emlékü lesz azon nyolc nap, melyet mélt. és főtiszt. dr. Palásthy Pál úrszépláni felszentelt püspök, esztergomi kanonok, mint a főmagasságu bíboros herceg-prímás Símor János esztergomi érsek köldöttje meggyék vadkert, szécsényi és kékkői esperességi kerületeiben a bérmálás szentségének kiosztása végett június 10-20-ig körömben töltött.

A magas műveltségű főpap nem volt előttünk idegen, mert múlt év őszén, midőn a b-gyarmati kath. templom harangjait felszentelte, már volt hozzá szerencsénk; s másodszori megjelenése csak annál inkább érdekelte ez illető intelligens köröket, s azonké a polgárságot és a népet is, mert ritka fényes tulajdonai, nyílt szíve és nagy elméje első alkalomából már fel volt tárva előttünk, részben közönségnkkel váltak. Megyénkben időzése alatt ő méltósága, ezuttal is magas köldője a herceg-prímás otthonában Bejtáron volt szállva, onnan intézte mindennap reggelén kirándulásait az egyes nagyobb parochiákba a bérmálás végett, és pedig első nap: június 21-én Vadkútra, másnap B-Gyarmatra, harmadon Szécsénybe, kedden Endrefalvára, szerdán Kékkőre, csütörtökön június 26-án Szklabonyára, pénteken pedig Befejezőt Várbóra.

Kisérletben, mint az püspöki méltóságot megilleti, kezdettől fogva ott voltak a járási főszolgabírói, így a b-gyarmati Baintner Arnold ur; volt továbbá a kerületi pápás; titkárai pedig Eitner Ele m ur esztergomi jeles képzettségű karkaplan szolgált.

S noha érdekes volna a bérmaut minden részletét leírni, de közvetlen tudomásul csak a b-gyarmati-ról bírva, fővonásaiban ezuttal arról szólnék.

A város bírja Reményi Károly ur többek óhaját találta el, midőn a jeles főpap ünnepélyes fogadtatása végett egy szűkebb bizottságot alakítva annak buzgó közrehatásával a kellő intézkedéseket idejében megtéve.

S városunk azczulata június 22-én már korareggel ugyancsak ünnepies vála; amerre a szem láttai, a hosszú főtelez mindenes háza lobogó-diszben uszótt. Itt elterülő s kis városokban parjút ritkító boulevardunk sétányain csoportokként helyezkedtek el, lobogók alatt a fiú és leányiskolák vidám, kedves növendékei; majd az önkényes polgári töltőlegyeit, valamint a daleygett tagjai is, mindkettőt igazi díszlobogója alatt. S már itt megemlíthetjük, hogy ezen két egylett az ünnep alkalmából egy-egy új babérlevéllel gyarapították érdemkoszorúját, amennyiben a töltöttök élőkön Schultz Lajos és Hábor Sándor parancsnok urakkal, így a templomban, mint kívül is, az ezreke menő nép között, a szép rendet ügyszólván egyedül tartották fenn; a daleygett pedig, kiegészítve a női dalkör-bajos lagjai és több műkedvelővel, a bérmálási szent mise alatt, ugynevezett zenés-misével magasztalta az emelte az áhítatot.

Nyolcz óra volt, midőn a városházától tíz úri fogaton, a bíró ur vezetés alatt megindult azon köldött, mely a püspök urat B-Gyarmat határára, a kovári fordulónál fogadni volt hivatott. Nem kellett sokáig várakozniok, midőn a fásoros szép országoton feltűnt a díszmagyarban fellépő főszolgabíró ur fogata; utána a vármegyei dalás két huszár s őket követőleg a herceg-prímás négyes hintájában maga az őz püspök.

A köldöttseg láttára a püspök ur kíséretével együtt megállott, sőt fogatából is kiszállva: Dicsértessék a Jézus Krisztus! szavakkal köszöntött; mire a városbíró következőket mondá:

Méltóságos és Főtisztelendő Püspök Ur!

Nemcsak a keresztény hívő buzgalomával, de a lelkesült hív szeretetével siettünk mai napon Méltóságod elé mi, akiket múlt évben megjelenésével s főpásztori atyai szíven kitarásával Méltóságod örök hálaára köteleztet le.

S miként igaz az, hogy ignói nulla cupidó, azonké bizonyos, hogy megismert nagy férfiak viszontlatása után, s belőlt, ime, a mi vágyunk. Köszönet érte első sorban kegyelmes főpásztorunk a bíboros herceg-prímásnak, de köszönet Méltóságodnak is, mert a főáldomagy köldő szónokát bizonyára egyéni készségével követe.

Kivülrünk üdvözlök meg Méltóságod jöttét ózhangban azon harangok, melyeket lelkünk üdvére a múlt év folyamán volt kegyes Méltóságod megseztelteli.

Azon alkalommal Méltóságod ihletett szent szavával, hitfelekezeti különbség nélkül elragadta városunk polgárait; joggal mondhatom tehát az összes polgárság nevében: Isten hozta Méltóságodat szerencsésen városunkba!

A köldöttseg egy szív és lélekkel éltette a bíró üdvözlése vizslangjaként a püspök urat, ki viszont megahott szavakban adott kifejezést köszönetének a szíves fogadtatásért. Örömmel jött, ugymond, hogy a főpásztorolt nyert köldetésének eleget legyen, s erőmte a szenge hűvekben a hit malaszját, mely nélkül se állam, se község, se család, se egyén igazán boldogulni nem képes. B-Gyarmat város kitüntető szívessege, így a tavalyi, mint az ezuttali, mindenkor legkedvesebb emléke és vigasztalás lesz öreg napjaiban. Isten áldását kívánja ezuttal városunk és minden maradandó lakójára, s kezelet szorított a köldöttseg vezetőjével.

Majd megindult a diszkocisor s a fennebb már leirt tömegek hullamzó átjense, mozzai lövések s a harangok zúgása közt vonult be a hírneves püspök. kiróli hírlapírói kedves köteletségünknek ismerjük helyitt megjegyezni, hogy közvetlenül nógrádmegyei úja előtt jelent meg tőle ujabban is egy könyv, mely történetírói hazafias gondolkodásának újabb jelölő szolgalt.

Mit írjunk magáról a bérmálásról, az egyházi ünnepelekről, — a főpásztor által mondott szent mise és prédikációról, valamint azon apostoli buzgóságról, hogy mindezek után közel ezer katolikusnak adta fel ő méltósága egyenként a malaszt szent kenetet! Lapunk sok oldalról igénybe vett különben is szük tere lehetlenné teszi a részletes leírást. A prédikációt illetőleg tehát jellemzésül csak annyit még, hogy találó volt egyik komolyan gondolkozó intelligens férfiú azon megjegyzése, hogy soha ő még ily szépen a malaszt fejtegetésél nem hallotta, mint most a püspök úrtól.

Közel déli egy óra volt, mire ő méltósága a templom külső terén befejező áldást adva, a plebania lakba vonult, s bünatulus, hogy annyi munka, oly nagy becsű és ténykedés után, bár aznap még mitsem vett magához, még mindig lélekvidor és erősnék látszott a püspök ur.

Kövid reggelizés után fogadta a tisztelt köldöttsegeket, így a helybeli kath. iskolásokat Vanna Ignác ügyvéd ur vezetésével, az önk. töltöttöket pedig Schultz Lajos főparancsnok ur vezetés alatt; mindekenhez üdvözölő beszédekre méltatóság és bátorítólag gyönyörűen felelt. Kár, hogy az ő jeles mondásait helyszűke és gyorsíró hiányában meg nem örökíthetjük. Vannay ur különösen is kiemelte beszédében, hogy mennyire lekötelez ő emltia bíboros főpapunk leányiskolai nemes alapítványával városunkat, s kerte a püspök urat, hogy legyen hálánk szíves tolmácsa érsekünk előtt.

Barátságos fényes lakoma zárta be plebanusunk fl. Hottlovitsky Károly ur vendégszerető asztalánál az ünnepelet, amidőn is a pohárköszöntők kezdetüket vették a házigazdának ő emltia a bíbornok-érsek egzségére mondott jókívánataival; majd Scitovszky János alispánunk éltette igen találó szép szavakban a püspök urat, aki részéről kiterjeszkedő sok érdekes dologra, élteté a házigazdát. Volt persze még számos feleköszöntő Sándor Géza törvénzi elnök, dr. Melicher Ferencz kir. ügyész, Reményi Károly vbíró, ngos Farkass Mihály esperes, Wiesner Mihály honv. őrnagy, Schultz Lajos és többek részéről.

A püspök ur d. u. 5 órakor távozott harangzúgás és mindnyajunk szíves jó kívánatai közt a városból, hogy másnap reggel, újból kezdje fáradságos útját, ezuttal Szécsény felé, hol — mint halljuk szintén igen szép ovatókkal fogadták.

Laszkáry Gyula felügyelő beíratása és a nógrádvármegyei esperességi közgyűlés.

A nógrádvármegyei esperesség közgyűlése ő hó 25-én tartá B-Gyarmaton. Már rég láttunk ily imposans gyűlést, melyen nemcsak az egyházi, de a világi elem is oly nagy számban képviselve lett volna. Nemcsak a színet előre vetelt árnyéka hozta össze az ágostai év. hitvallású egyház kitűnőségeit, — de egyezersmind azon örveudetes esemény, hogy Laszkáry Gyula esperességi felügyelőnek megválasztatán, — ünnepélyes beíratása s közgyűlésen ment végbe. — Ünnepélyes szép és megható jelenet az, midőn egy

életkorában elebén álló jeles férfiu az Isten szent oltára előtt, könyveze kipróbált és rendületlen hitű egyházak által és azok bizalmával, szent fogadást tesz, hogy erős akarat és a hit melege által hevítve, nagyfontosságú kötelességeit hűven és lelkiismeretesen fogja és kívánja betölteni. Laskáry Gyula urat oly férfian ismerjük, akinek szavai — tetteivel megegyeznek. Ez a fődolog, mert tudjuk azt, hogy a legtöbb ember sokat beszél, sokat ígér és semmit sem tesz, semmit sem ad. Annak a jól átgondolt rövid programbeszédnek, — amit töle hallottunk, ő mindenben eleget fog tenni.

Az ünnepélyes beiktatásról következőket írhatjuk.

Jun. 25-én reggel 9 órakor nagy számú közönség sereglett össze a b-gyarmati ev. templomban. Gr. Degenfeld Lajos főispánunk önelöltsége gyönyörű díszmagyar ruhában jelent meg, ott láttuk továbbá Seitzovszky János alispánunkat, az ág. hitv. evang. hívek közül Szontagh Pál, Dessewffy Ottó, Pulszky A., Sréter Alfred, Tihanyi Ferencz (díszmagyarban), Pongrácz György, Kövy Tivadar, Sztranyavszky Géza, Br. Butler Ervin, urakat, a Veres család több tagját, s számos egyházi felügyelőt, ezeken kívül az esperesség lelkészeit és tanítóit majdnem teljes számban.

Svehla János főesperes ur megnyitván a közgyűlést, felolvastatja Simonidesz János esperességi főjegyző ur által az esperességi felügyelőre beadott szavazatok eredményét. E szerint a 46 ev. egyház közül 29 egyház Laskáry Gyula urra szavazott, s így ő abszolút többséggel felügyelőnek választott meg.

Ennek constatalása után Sinkó Frigyes alesperes ur vezése mellett, Pongrácz György, Maróthy Emil és Biszкуп Lajosból álló küldöttség Laskáry Gyula urat felkérte, hogy a közgyűlés színe előtt megjelenni sziveskedjék.

Laskáry Gyula ur fényes díszmagyar ruhában megjelenván, öljenezssel és órával fogadtattott, melynek lecsillapulta után Svehla János főesperes ur, előadta a szavazás eredményét s kérdést intézett Laskáryhoz, vajon elfogadja-e a felajánlott felügyelői tisztséget? Mire Laskáry határozott hangon kijelenté, hogy elfogadja. Ezen kijelentés után Svehla János igen szép és lélekemelő ígató beszédet tartott, melyet kivonatossan a következőkben adjuk:

Beniczky Gyula felügyelőnk — úgymond — lemondván, az esperesség Nagyságodat választá meg utódjál. Nekem jutott a szerencse, hogy ezen díszes hivatal Nagyságodnak felajánljam, azon reményben, hogy bizalmunkat visszatartásul nem fogja. De nemis volna erre ok, mert Nagyságod ezáltal azon nagy férfiak sorába lép, kiknek emléket minden tagja esperességünk tiszteletben tartja, s kiknek nevei jegyzőkönyveinkben megörökítve, hogy azok életből az utódok is példát merítsenek. A Kubinyiak, Pronayak, Sréterek, Szontaghok, Pulszkyak, Dessewffyok, Veresek és Beniczkyok öröket veszi át Nagyságod, és én erősen meg vagyok győződve, hogy Nagyságod, mind azon szolgálatait, melyek állásával járnak, szíve és lelke melegevel fogja teljesíteni. Mert minél nagyobb az állás, annál nagyobb és annál több szolgálattal van az egybekötve; hisz már Ödrözöttök mondta, hogy „aki előtteleked első akar lenni, az legyen szolgálatkészség”; azt mondja továbbá az Ödrözöttök: „En pedig nem azért jöttem, hogy nekem szolgáljanak, hanem hogy én szolgáljak”. — Egyházunkban csak a szolgálat az érdem, mert ha minden dicsőséget, fényt és kincset is odaadna valaki egyházunknak, de ha szolgálatát fel nem ajánlana, nem sokat érne az. — Ödrözöttök — folytatta a főesperes, mint az Urnak küldöttél. — Lesz itt tér, hogy lelke neves vagyait kielégthesse; 46 egyház és 100 iskola várja Nagyságodat. Nehéz bár a feladat, de segélyre oadálunk mindnyájan. Oly időben veszi át Nagyságod a felügyelőséget, midőn nagy és nehéz napok várnak ránk, olyanok, melyeken egyházunk jövőjét biztos alapsokra kell fektetnünk; mert bár proclamálva van az egyenjogúság és vallásszabadság, de még nem jutottunk ama révpártihoz, hol egyházunk biztosra volna. De erős vár nekünk az Isten, a protestantizmus akkor volt erős, midőn küzdenie kelle. Oda áll Nagyságod is a küzdők sorába, csakhogy ezen küzdelem ne a kard élére, hanem a hit erejére van szakság. Azután az egyházi felügyelőkhöz intézi buzdító szavait, buzdítván őket arra, hogy járjanak többször a templomba. Felhoz egy példát a régi világól, Kubinyi András egykori esperességi felügyelőről, aki hóna állt vette a Transziszt, és sergeszen vezette népet a templomba, ha pedig rossz idő volt, ő prefektált maga a saját kúriájában.

Végül felhossa a főesperes, hogy van nekünk egy nagy bajunk, azzal gyanúsítják egyházainkat, hogy az autonómia képénye alatt államellenes ülhöznek mivelünk. Szegényezzel fog el, ha erre gondolok; mert a gyanu nem alaptalan. De mi ennek nem engedünk tét; nálunk, hol ezen konkoly felburjánzott, ott az örök aludtak. Meg kell mentenünk drágán szerzett örökségünket, autonómiánkat a veszélytől. Azt hiszem, hogy Nagyságod ebben is meg fogja tenni kötelességét, hogy egyházunk felragyogjon régi fényében és Istennek dicsőségében. Ezen hittel elmondott beszéd után Laskáry Gyula ur, — az esperességi főjegyző előolvasása után leleszi az esküt, s ünnepélyes mely esend közepette a közönséghez fordulván, következő programbeszédrel foglalta el felügyelői székét:

Tisztelet esperességi közgyűlés!

Mélyen meghatva a bizalom által, mely engem a nógrádi esperesség felügyelői székére emelt, foglalom el e helyet, melyet előttem egyházunknak és megérnek annyi jeles előttem be. Teljes tudatával bírok én a felelősségnek, mely ezáltal jár, főleg most, midőn a zsinat közönségben vagyunk, mely hívatta lesz a magyarharmoni evangélikus egyházaknak lehet ekkor hosszú sorára szóló törvényeket alkotni; — s ha mind e mellett egész bizalommal fogadom azt el, — oka abban rejlik, hogy él bennem az erős akarat, összes erőmet és leg-

jobb tehetségetem esperességemnek javára szentelni, s él bennem a hit, hogy ha önk részeről továbbra is annyi támogatásban részesülök, működésünk esperességünknek javára leend.

Midőtt az előki székelt elfoglaltam, engedjék meg, hogy pár szóval jelezsem az irányt melyben működésemet megkezdni óhajtok:

Szándékomban van t. esp. közgyűlés rövid idő alatt, ha lehet meg ez évben az esperes-urak tarsaságában megfogalmazni egyházainkat, hogy személyesen győződjem meg azoknak állapotáról, ismerjem ki hiányait, s jegyezsem meg hajkait, hogy tanácskozhassak önnel, a modok felett, miként lehet ezeken segíteni. Kiváló figyelemmel tárgyal képeznék az alkalommal iskolánk állapotát, mert meggyőződésem az, hogy a protestantizmusnak egyik legfőbb a jó nevelésben s ez által a felvilágosodás terjesztésében áll.

Fajtatokommal tapasztalok újabb időben, hogy egyházaink anyagilag hanyatlottak, oka ennek részben, főleg azok Nógrádban a szőlők elpusztulása-ban s ez által a hívek életszényességében is rejlik, de t. esp. közgyűlés nem vagyok én barátja azon ügyeknek, hogy mihielyt egy leány gyülekezet kisse erősebben érzi magát, elszakad az anyától s új egyházat alkot, így aztán egy erős egyházból lesz két gyenge, melyek csak tengődnek a felérti küzdelemben, inkább óhajtok én kevesebb de erős egyházakat fenntartani mint így szétforgácsolódni több gyenge egyházakra.

Az egyházfelügyelői állása is szeretnék én némi reformot behozni, mert azt látjuk, hogy vannak egyházak, melyek felügyelőiket évekig sem látják, néha az nem lakván a megye területén sem, alig lehet tőle kívánni, hogy egyházát gyakrabban látogassa; azt szeretném én, hogy ha valameit egyházból a felügyelői állás dresedése jön, arról, az esperességi felügyelő azzonnal értesítessék, s ennek kötelességében álljon az egyházban megjelenni, személyesen tudomást szerezni az egyház ohajlásáról, ajtalmi és kandidálni a felügyelőt s azt hivatalába beiktatni, az így megválasztott felügyelőnek viszont kötelességében álljon, legalább egyszer évenként gyűlést tartani s egyháza állapotáról az esperességi felügyelőt értesíteni.

Van a mi magyarharmoni lutherán egyházunknak egy betegsége, egy fájó sebe, mely legközelebb főleg a dunáninnemi kerületben fészkelte meg magát, az a panlavismus. A mi esperességünkben, ha vissza emlékezem azon időkre, midőn gyűléseinkben részt kezdtem venni, az ötvénes években, s öszehasonlítottam azokat a mostani állapotokkal, lehetetlen örömmel nem konstatalnom e téren is az óriás haladást, mert hata a világi elem és a hazatias lelkeszi kar faradozásainak, azt mondhatjuk, hogy esperességünkben ezen baj kihalóban van. Ha azonban valahol ismét feltűné, ha ily őzlemek mutatkoznának nálunk is, kerem önnöket, figyelemmellesnek reá, beamea mindenkor hű és kördelhetetlen szövelgesre találandnak a baj kiirtásában. De viszont legyenek róla meggyőződve, hogy ha esperességünk vagy annak egyes tagjai bárhol gyanúsítatlannak a lap-talanul ily őzlemekkel, mindenkor kész leszek az ellen állást foglalni s az ily alaptalan gyanúsításokat visszatartani.

Ezekben ohajtoztam röviden jelezni működésem irányát; ezzel elfoglaltam az előki székelt s felkerem elnökársam a főesperes urat a tárgysorozat előadására.

Ezen határozott hangon elmondott programbeszéd mindenképpen igen jó hatást gyakorolt s öljenezssel fogadtattott.

A közgyűlést ezután a polgári iskola nagy termében folytatták: Margócsy József lelkész ur indítványára a főesperes és a felügyelő által elmondott beszédek jegyzőkönyve fogtak vételni.

A közgyűlés üdvözlő iratot ineneszt Zelenka Pál tiszai és Balik dunai püspökökhöz.

A főesperesi jelentés, kiterjedtven híven a múlt évben történt egyházi és iskolai ügyekre és a gyakorlati jötekonyságokra, megörvöla hozza fel, hogy valóban szegénytelen azon őzlem, amelyet egyesek sőt egyházak is a segély utáni járással elkövetnek. Ez nem szép a protestantizmus! Tudomása van arról is, hogy a segély őzletek nem fordítanak rendeltetések céljaira. Miert is elhatározottat, hogy a körlelkészek kötelessék lesznek e tárgyban is ellenőrködni.

Az esperesség pártolólág nyilatkozik a Salmezen felállítandó ev. felsőbb leányiskola mellett.

Bemutattattak: Tihanyi Ferencz mint a n-kürtösi, Sztranyavszky Géza mint a szügyi egyháznak ujonnan választott felügyelői és Kis István, mint a sámsónházi ev. egyház új lelkésze.

A zsinati ügyben több érdekes felszólalás történt. Ezek közül kiemelendő főleg dr. Pulszky Ágost úr, aki a nógrádi anya esperességnek kiváló helyet kíván biztosítani a zsinatban s 4 helyett 6 tagot kérik kiküldetni, kik bizonyos utasításokkal ellátandók. Szontagh Pál és Sréter Alfred urak felszólalásai után az utasítások mellőztettek, de mégis kimondattott, hogy az irány évek megálgatandók s e végől egy rendkívüli esperességi közgyűlés hívandó egybe, melyre ezen irány évek bizottságilag előkészítendők. Az előkészítő bizottság élöké Laskáry Gyula, tagjai: Szontagh Pál, dr. Pulszky Ágost, Tihanyi Ferencz, Pongrácz György, Sinkó Frigyes, Gaál Mihály, Wladár Viktor és Margócsy József.

Szöba jött az is, nem voltane ezúlször a közgyűléseket B-Gyarmaton és Losoncon kívül más helyütt is (Szécsényben, Tarjánban, Sarákon) megtartani. Az esztme nem találtattott sem ezúlszörnek sem alkalomszerűnek.

A vármegyei közügyatási bizottság nem egészen helyesen határozván meg az iskolai szorgalmi időt, (mely törvényeszerint 8 hónap) midőn az ily szorgalmi időt, hogy a záróvizsgák csak május 1-ke után tartathatók meg; mert is az esperesség megenged a közgyűlést, hogy ezen intézkedést aként változtassa meg, hogy a szorgalmi idő sept. 1-től apr. végéig tartson.

Több egyházban az egyházi épületek iskolák mind den észszerűség nélkül építetven, Horvath Danó indítványára az esperesség építészeti bizottságot alakított. Ennek élöké a vármegye felső részében Svehla János, tagjai: ifj. Bartholomaeusz Gyula és Margócsy József, alsó részében élök: Sinkó Frigyes, tagjai: Kövy Tivadar és Algyer Mihály.

Több konkrét eset (ilyen a Felényi György budalehelai lelkész házassága is) alkalmából — a papa nyugdíj szabályok revizáltatni fognak.

Egyes egyházak kisebb nagyobb, de neto közérdeklő ügyeinek, és több magán kerénynek elintézése után a közgyűlés d. u. 2 órakor befejeztetett, s a nagy számban megjelent hívek az új felügyelő ur által adott és a megyéhez nagytermében rendezett fényes ebédre hiváltak meg. Az ebéd igen hangulatlehesen folyt le. A felügyelő ur parjat ritkító kitűnő romhányi borai csakhamar vig hangulatot kellettek fel. — Az első toasztot Laskáry Gyula mondta el a királyra és az uralkodóház tagjaira. Ezután bosszas oratóciót Simonidesz János esp. főjegyző közönlte fel Laskáry Gyulát; Seitzovszky János Laskáry Gyulát és Svehla János ikerelölökét; Svehla főesperes gr. Degenfeld Lajos főispánt, Szontagh Pál Laskáry Gyulát, Wladár Viktor Seitzovszky János alispánt, Pongrácz György, Tihanyi Ferencz és Sztranyavszky Géza új felügyelőket, Sréter Alfred, Dessewffy Ottót és Szontagh Pált, majd egy másik toasztjában a papokat, Sinkó Frigyes a tanítókat, Sinkó Gyula Laskáry Gyulát, mint a budonyi egyház felügyelőjét, Kovács Kálmán Tihanyi Ferenczet, mint a kürtösi egyház felügyelőjét, Holles Danó Pongrácz Györgyöt, Fényes Lajos Sréter Alfredet, Zelenka Gyula Sándor Geza törvényszéki elnököt, Geduly Elek S. elter Antalt eltekelt. A toasztok közül nagyon kiemelkedett Laskáry Gyula azon poharköszöntője, melyet gr. Degenfeld Lajos főispán, legérzibb barátja mondott el, kiemelven őt mint legjobb barátját, a szabadságot eszének harcosát, a jó embert, családapát és kitűnő főispánt. Mindez a legészintebb szívöl jött. A fényes ebéd csak úgy 5 óra fele végződött, de itt ott folytatása is volt és reggelvel végződött. Szép és emlékeztető nap volt ez B-Gyarmaton.

A „Losoncz és Vidék” folytatja hamis mestersegét s mert úgy látszik, téves volt abbéli értesítésünk, hogy a székhelykérdés a losonci párt részéről, gr. Györky A. ő málga vezése mellett, küldöttséggel jarta be Bpestem már két hét előtt a minisztereket. — A L. és V. felhivatalos kommunike alakjában kijelenti, hogy közönség eltekelt végig merő valótlanság. — s mond aztán még néhány büszkén hangzó (avagy ne-hogy ezen épületben is belékapaszkodjék t. lapírtásunk, tehát mitáljuk!) mond a lap aztán meg néhány őnerőzes frazzist az ő törökösük jogos voltáról, s azon megjegyzéssel végzi, hogy a kérdéses ügyben a losoncziaik egészen feleslegesnek tartják a döntő magas hatóságok drága idejét küldöttségek menesztése által igénybe venni.

Mindekre következő nem kommunike-szerű, de azért talán ellege szabatos válasszal szolgálnak: „Am jelentes ki azt a L. és V. szerkesztősége, hogy a kérdéses székhelyügyi határozat tárgyában a losoncz-párt konfesszus közöl egyik sem jart a belügyminiszterium vezetésével megbízott miniszterelnök úr ó exejnál, s akkor mi beismérjük, hogy tévedtünk s megbizhatónak hitt losonczii forrást használtunk; mert a süyt nem open a küldöttségre helyezzük: ősen 3-4 nevezetes egyen- nek, bár különbözö idöben, egy és ugyanazon ügy mellet való informálása mindig felér egy küldöttségnek. T. lapírtásunk sandán már előre vágást mér a b-gyarmati székhelyvédő-párt esetleges küldöttségi eljárására is: hat hiszen e küldöttség, valamint sok egyéb is elmaradna, illetve elmaradt volna, ha arra a losoncz-partiak okot nem szolgáltatnának. És miert veszik őt tölünk oly zokon, hogy lehetőleg minden téren védeke-zünk?”

Következik a kommunike után a L. és V.-ben egy hosszú cikk: „A vármegyei székhelykérdés” felirattal. Nem volna nehez e cikk tömörked hamis állítása és okoskodásra válasszolni: de csak egykétlöt érintünk: teljesen föléleges és szükségtelen lévén, hogy ő exját Szontagh Pál is, illetve az ő legutóbbi körleveleink híradat, szerény kifejezéseit védelmünkbe vegyük a L. és V. kritika ellenében.

A L. és V. említett cikkével ép úgy, mint a hab-orunk kezdetöl fogva folyton, csak a szavakba köt, a lapunk hasábjain használt egyes kifejezésekre kapasz-kodik; ezeket csúri-csavaria, magyarizálja felre, de so-hasem ezafölje azok értelmét, világos, valódi ezülatuk.

Abból, hogy miniszterium helyett, a stilus kedveert egyszer fő k o r m a n y s z é k e t említettünk, t. lapírtásunk megint csak elől régi „penész” jelejevel, s ránk fogja, hogy mi vissza akarunk térni a 47-es dikasztériás regimhez! Ej háj t. Kollega, hát már annyira érzéken ön a lögyökös magyar, helyes elnevezések iránt? Am kérdése meg akar Szarvas Gábot, akár Ballagi Mót; ők bizonyára megnyugtathatják őnt, hogy a fő kormánysszek nevezet alatt igen jól érthető a miniszterium, s hogy a L. és V. azon szatirizáló megjegyzése, hogy a fő kormánysszek „kifejezésünk” is dokumentálja, hogy: „a penész kezd már is a 47-es gomb-bakat megteremteni, nem egyéb sületlen elzend.

A L. és V.-nek hosszú cikkében a lepezett h a r a g s nagyfokú ingeréltség, túrelmetlenség húzódik végig vögös fonaként, s hogy miként 3 hónapos pontenánk kezdetén az bantotta őt, mert a vélelem erősebb volt a támadással; azonköz most bantja a mi nyugodtsá-gunk, konczalians modortunk. Öszinte jó akaratunkat s azt, hogy nemcsak az okölözge, de a vallásérkölesi motívumokra: a testvérn szeretet és bákeire is hivat-kodunk: gyanúsít utasítja vissza, s éi akar tiltani bennünket attól, miszerint tovább is meggyőző érveket hozunk fel ezikkönlökben az ő székhelyügyi politikájuk helytelen és káros voltának beigazolására; — mondván,

Hirek és Különfelek.

hogy „ne igyekezzünk mi álláspontunk mellett kezze-
lással károskodni, és ne tegyünk kísérletet ahár min-
den hangfajtorján hatni meg az ő (t. i. a losoncziak)
rendíthetlen meggyőződésére is.”

Idéztük meg saját szavait a L. és V.-nek; enged-
tessek meg erre röviden csak azt válaszolnunk, hogy
valamint nekünk nem jutott soha eszünkbe őket czi-
kék tekintetben előleges cenzúra alá venni, azonké-
kének, hogy respektálják részünkre is a saját és a ve-
lemény szabadságát. Biztosíthatjuk továbbá, hogy azon
perczben, midőn ők hatarozottan abban hagyják szék-
hely-hodító törekvésüket, mi sem ügyekezünk többé be-
kies állampontunk mellett kezzei-labbal kardoskodni; és
nem fogunk többé semmiféle tönushatni latni, még
az ő rendithetetlen meggyőződésükre is.*
— Addig azonban mi csak engedjük meg, hogy tovább
is használhassák vedelmi fegyvereinket.

Albani a egyben teljesen igazat adunk, t. lap-
társunknak, hogy nem az a dolog lenyeg, hogy ügyünk-
ről esetleg mit mondanak a talán tájékozatlan hírlapok;
de sőt az sem, hogy görceiben ragaszkodó-e egy város
a székhez; hanem az, hogy mi a tárgyalás igaz-
ság, mit kíván a városnégy jól felfogott érdeke s az or-
szág közjára? Ez kezdettől fogva a mi védelmünknek
az alapja, kirándulási pontja.

Az ajánlott választott bíróság abszurd eszméjét nem partoljuk.

A közönség köréből. *

Tekintetes szerkesztő úr!

A „Nogradi Lopok” 24. számában a b. gy. ő t. egylett kirándulása van néhány sorban méltatva és itt a többi közt is van mondván, hogy a nándori őnk. tűzoltók delután 2 órakor ismeretlen okból eltávoztak. Erre nevez az megjegyzésem van, hogy nem airt távoztunk, mintha nem jól éreztük volna magunkat, s nem is volt valami caprice, hanemdel legvén távoznom kellett s nekikdelm tűzoltóim ott nuradni nem akartak.

Maradtam teljes tisztességgel:

Kitter Péter,
a háziorvosi és szülész parancsnoka

Az alsó székelyi ev. papi testület június hó 17-én Kéz-
 Zsellőn értekezletet tartott, mely alkalommal Gaál Mi-
 hálynak a zsinati előmunkálatokról írt értekezletet
 javaslatát elfogadták. A kifutó munka nyomtatásban
 is látott napvilágot, s felhíruik rá az érlelési időszá-
 mít. Ezenint elhatározották, hogy 1. Keresztesek meg
 az esperességi utján a kerületi esgyetmen, hogy a 15000
 lelek után küldendő két követelt. — mint képviselői
 arányt — elfogadják. Nagyrádnak nagy helyett hat köv-
 telésre jogot alapított. Ezt az esperességi körö-
 rülés elfogadja. 2. Keresztesek meg hasonló úton-módon
 az egyetmen, rendezje el ugyanannyi zsinati póttag-
 választást, a helyi rendes tagok választ az esperességi
 s a zsinati követek napidját 1. április 6. félra emelje. 3.
 Utasításnak az esperességi zsinati képviselői s hasznok
 oda, hogy a zsinati szervezethez, határkövető, ügyrend-
 írtól szűkös kimenek az egyházi alkotmányba beillesz-
 senek s a zsinati ne „rendkívüli” hanem törvényszerű
 hatóságként neveztessek. 4. Az egyházi anyagiakat nagy-
 fosztások ügyében a kerületi az egyházmegegyi bírósá-
 gas vagy megsejtelései ügyében az egyetemen, a ker-
 ületi rendkeze ügyében a zsinatot illetve a döntő sz.
 Bars, Hom, Zákony esztőltesek a dunnakellett egy-
 házhatalomnak, de Nagyrádnak maradjan az alábbi pópó-
 gyes legelői esperessége. 6. Az egyházi a papi és világi
 elem közt póttag szigorúan feltartassák s tartó-
 sítóknek nélkül seimide egyházi ügyek tartatás ne le-
 gyen. 7. Az egyházmegegyi tanács álljon az esperességi
 kerületiélől s egyházmegegyi elnökölől: a kerületi tanács
 a kerületi tisztviselőkn kívül az egyházmegegyi elnök-
 köből. 8. Az egyetemes grüles egyházi elnök szünyeg
 mint az egyetemes felügyelő az összes egyházak száva-
 talozási választások. 9. Az egyházi törvénykezési javas-
 latnak csak három czime u. m.: 1. Az egyházi tör-
 vénykezési tartozó ügyek. 2. A bírósági szervezete és
 3. Az egyházi törvénykezési hatáskörök és illetéke-
 sítések meg zsinati tárgyalás anyagait, a perrendtartás
 és törrelmi eljárás megállapítása az egyetemes gyű-
 lekezre szavatassák. 10. A legelső ügyek szabályozása
 azon meghagyással utaltassák a zsinati által az egyetemen,
 hogy az köztön lelkész beosztásbíróság szervezetét ke-
 zelvejente. 11. Zsinati tárgyaló bízottak a papi qualifi-
 káció és a papválasztási törvény, meg pedig a papi
 ügyek miniszterének megállapításával, s az egyházi
 szűnyegbe utaltassák s a lelkészek fokozatosa előlépe-
 sítések bízottassák. 12. Utasításnak az esperességi
 zsinati követek, hasznok oda teljes elnyelje, hogy a
 zsinaton a kötelezettségek ne csak elvben kimondassák,
 hanem tényleg is azonnal valóbassák, meg pedig bi-
 róságtól független, hogy minden érvény egyházi,
 meg a papot sem vére ki, evi minden egyetemes tagok
 szünyeg — a zsinaton a szűnyegbízottak megsej-
 telés — szűnyegbízott a köztőlvaló egyházgyűlés a köztön
 demokratikonal flussse be, mely köztön ponttartak a
 kerületi bízottak az esperességi megsejtelésnek szűnyeg-
 köztön, köztőlvaló szűnyegbízottak tovább hasznatassák
 a bízottak közön hagyassanak ugyan, de egyházi jelle-
 m — a tényleg kenne — az esperességi ponttartak
 eszpermen köztőlvalóssák. Kivétel az egyetemen,
 hogy mindenemmel köztőlvaló szűnyeg bízottatassák,
 ezal a köztön a bízottak ott tartassák, elbízottassák. A bíz-
 ottal azal tovább bízottassák, vegli a papi szűnyeg-
 gyes szűnyegbízottassák, hogy a bízott köztön szűnyeg-
 bízottal jelleme bízottassák köztön bízottal szűnyeg
 gyes szűnyegbízott, szűnyeg s gyesbízott köztön szűnyeg-
 bízottassák szűnyeg

7. Személy: dr. Gr. Degenfeld Lajos főispánunk öpeltosa jun. hó 24-én este a székvarosba érkezett, hol másnap reggelvált Laskáry Gyula esztergomi főbíró úr beigtatási ünnepélyen; jun. hó 26. és 27-én pedig a regale bizottsági üléseken elnökölt. A főispán csak 27-én d. u. 4 órakor távozott el Székra.

■ **Aszpán szörnyje.** Székelyszky János aszpánunk június 16-án reggel 9 órakor megvénja alkalmaival, meggyei tiszákkal, Thianyi Ferencz főmeggye ur vezetésével – testületének üdvözölte. Thianyi főmeggye ur igen szép és megható beszéddel intézett az aszpánhoz kifejezve, hogy minél tovább látjuk aszpánunkat közügyeink elén. – annál tartosabb és erősebb iránta bizalom, rokonszenv és szeretet. Az aszpán megható köszönetre méltó a főmeggye által tolmácsolt új érzelmeire. – Az aszpánnal a hatóságok között a város elöljárói – az aszpán s jelesebb terjedése körül többen tisztelték.

Tihanyi Ferenc főjegyzőnk a h.-kürtősi ex. egyhá-
ltal felügyelője választatván, ünnepélyes beiktatása jun-
22-én ment végre. Tihanyi urat a község határára
a nagykürtösek orvátokkal fogadták és mintegy 30 tag-
ból álló bandérium kísérete be a lelkesítő lakba. Délelő-
10 órakor isteni tisztelet volt, ennek végzetlen igat-
közövény, mely alkalommal Tihanyi a hivatalos eskü-
letette és székfoglaló beszéket tartott. -- A községi
folyamán a fenfogló vitás kérdések a legszebb egyet-
tesel oldattak meg. Mindezeket fényes ebéd követte
lelkesítő lakban.

Dr. Székely Antal úr, minál aki főispánunk oldalán mellet a titkári teendőket közép egy év nagy tapasztalt és rátermettséggel végezte, a n. n. helygymnasium által valóságos főispáni titkárnak nevezetett kiegészítőfoglalmazói rangosztályban, s beosztatott vármegyei főispánja melé.

Tiszteletbeli üzenetünk. Főispánunk önzetelisége Vere-
nyre szakmai birtokos urat s a Veres család egyik kivál-
teles tagját tiszteletbeli főjegyzőnek és Dr. Bogdán Ti-
vadar urat, Losonczi városának ügybuzgó tisztj. orvosát
mégmíg tiszteletbeli főjegyzőnek üzenetében

Érték: Kiváló. Öfeléje a király. Novák Károly pestvidéki járásbíróági aljegyzőt a kősonczi, -Dezsó Sándor szecsenyi járásbíróági aljegyzőt pedig a szentmihályi kir. járásbíróshoz áttarták nevezte ki.

Ezer Bartholoméusz Gyula Kálmán ut. belker-
és kiérleltt alesperes úr kedves és szép leányt: Lenk
Kasszonnyt enapokban jegyzette el Dobronovszk
Gyula peten (Pestum) ut. belker. — Fúter Jesse job-
bágyi tanító jegyet váltott Fehér Jenka Kasszonnyal
— úrr. Fehér Antalné most férjzett Kutalek Arthur-
szereletkező leányval.

Tudniig. Mint értesítünk, Baross Gábor, kereskedelmi miniszterünk a tervezett *tervezéskorlátozó* vonal egyáltalán nem hajlandó engedélyezni. Márkus Ágostnak ellenben megafatott az államháztartási engedély a *szőlő-b-gyarmati* vonalban. Szécsényig a *szőlő* vonal kiegyeslere. — Az *iparigaz-b-gyarmati* vonal végleges engedély törvényhozással biztosítva lésen, a *epítés*, mint értesítünk meg *szőlőig* meg fog *kiegészülni*. — *Árnyasod-b-gyarmati* vonal tárgyában ismét *külföldi* határolat ellen *szőlőig* az *állam*, *inam* az *eredeti* *külföldi* is *kiegészülni* *kiegészülni*.

[illegible]

A házasságok 2000-ig azonos szempontok szerint voltak szabályozva, a házasságok és a gyermekvétel miniszteri rendeleti és nemzeti szinten. Tegnap part el egy a vargák egyetemesi háziorvosi felmérésére, mint mondokomban az ország- és a gyermekorvos érdekeltek egy-egy állami és a helyi miniszter úrnak, az első kérdésben Szócska a háziorvosi és a gyermekorvos pedig Szócska a háziorvosi és a gyermekorvos felmérésére. Az első kérdésben Szócska a háziorvosi és a gyermekorvos felmérésére.

A régi egykoriak kizárólag, mint tudjuk a holnapra
számpal megvárunkak a forgalom tárgyal lenni, a szorult
már csak a bpsd is a nagrab orvosiak penit-
raknak vallatnak. Fgyedmeztjele tehát olvasomkat
sogy holnap meg a előhivatában becsenethet az új
egyekket: deig a varoshaz is.

Jelentkezés feltétele: A b-gyarmati iparos ifjúsági egyet betegegyéltől alapja javára mai napon a polgársági erőiben a szociális cselekvő díj díjazottjai közötti nemi megkülönböztetés tart.

3. Gyarmatban nagyon károsodottak egyáltalán, s a legkisebbet, a név dombot is a mezei szél társulat által elvezetett szőlők rönkeivel, amelyek nemcsak felnyújtak a városi kőbányák partjára, hanem a városhoz közeledve a szőlők között is felnyújtak. A szőlők között is felnyújtak a városhoz közeledve a szőlők között is felnyújtak.

A társaság-működés: Kiváncsokból álló munkacsoportokból állnak a csapatok, melyek közös feladatokat látnak el. A csapatok tagjai közötti kommunikáció fontos. A csapatok tagjai közötti kommunikáció fontos. A csapatok tagjai közötti kommunikáció fontos.

Wegyen kötelezette, nagy szerű kirándulást rendezett Glóze Sámuelné arházzal együtt június 21-én Felfalu közs. erdejében. Az erdőben keleskes tánc és oszonna volt, a felfalú pedig bent a szegén. Alakított uralkhan tartalom fenné vacsorával és reggeliző tartó táncokkal egybekötve. A táncban résztvevők: Fáy Ernőné, Glóze Gezáne, Glóze Jolin, Horváth Erzséke (B. Gyamatró), Pék Gezáne, (Berich Margit)

Adomány: Bercezl Lipót házas-gyarmati kereskedő,
a regule bizottságban való részvétele napi díját, 1 forint
93 krant, a helybeli önk. tüszős gyűjtemnek adományozta.

2. **Kézlelt** László Honfoglalásra társasága jussal
hő 26-án este 12-től tartott Palastj pópók úr tiszteletére
Laznyon, mely este 12-én B.-Gymnastrol Sotkovszky János
alispán és Sándor Géza főrendszéki elnök vettek részt.

Adományok a cipőért: Jávra. Több András vanyarci lakos gacsielét, aít a nehi. Gálgoezy János hargyatekelt képező-hagyarmati ház és költöket megredéle által városonk birtokosa lett, a tővél két folyasman 5 frtot tett le városhatárk kezébe, mind járulékt a nepékt aláklitassák költögeire. Midőn aen dícsértés adományt elismerőleg regisztráljuk, önkényt eszünkkel jut magra a jó öreg Gálgoezy és igylenlése, lakarkús, de azért neves szívú ferfi, ki vezendekeltéig szorgosan meghagyja, hogy őt a leggyezzenlőben lemesse el a szegények tocsogóját, de a városról, ahol éle régevélt tölté, esztéig vagyonát leklitve, nagylelkűleg emlekezett meg. 500 frtot hagyván a város szegények házára. Lám barok utódját a jólelkűség szellemé vezérli.

Vöröskő. Az év. hátfelkezési iskola zárásigája jún. hó 22-én ment végbe Franyó Gyula. Körtékei énekelete mellett. Az eredmény elég jó volt. Következésképpen az egyházi nevelésben most is igazított megfigyelni a városlakosokat. Bismarck az egyház megújítását magán is az öreg tanítói segítégre szereltetve kiigazított valami jó fiatal erőt. — A Paulai szent Vincze-ről nevezett zarándok; szorgalmat igen szép eredményre folytat le. Öröme volt a kis leányok felnevelését hallgatni a Gyűző kézműveiket szemlenni. A tisztelt nő-vevők faragások munkát végeznek, most az iskolát nagy számmal látogatják a törevelők. — A sz. elemi iskola zárásigája jún. hó 25-én folytat le, a szűk és laudgy barátok teljesen megváltak eleget a sikerrel. Ez az iskola 303 növendék látogatta. Brett Mor igaz-gató egészen református ezen iskolát.

[illegible]

A meeting was held by B-Gurmatian Jan. 23 & 24 - in
tariotai may kooip-ori selimimayil Sarvasmartha
feharatoli 1983. V. 608. Jara 1982 diti.

[illegible]

HORVÁTH DANÓ,
földművelő.

Figure 1. A schematic diagram of the experimental setup. The subject is seated in a chair, viewing a screen displaying a target. The target is a horizontal line, and the subject is required to move a cursor to the target. The cursor is a small circle, and the target is a horizontal line. The subject is required to move the cursor to the target and then to the next target. The targets are arranged in a sequence, and the subject is required to move the cursor from one target to the next. The targets are arranged in a sequence, and the subject is required to move the cursor from one target to the next. The targets are arranged in a sequence, and the subject is required to move the cursor from one target to the next.

Hirdetmény.

[illegible]

Arvétel hirdetésnyi kérem.

[illegible]

1. The above information is for the use of the Department of the Army only and is not to be distributed outside the Department of the Army.

Shelton, Ben A. Jr. during 1981 on April 8.

